

Inledning

Jesus Kristus, din, min och hela världens Frälsare står i centrum av dagens evangelietext. Han är Bibelns centrum och Han står i centrum för vår församlings verksamhet och förkunnelse liksom i våra hjärtan. Överskriften för dagens predikan är: ”**Var vid gott mod!**” I den första delen ska vi höra, att ”**Gud vet och ser allt**”, och i den andra delen koncentrera vi oss till den härliga sanningen om det ovillkorliga evangeliet: ”**Dina synder är förlåtna!**”

1. Gud vet och ser allt

Jesus såg den tro som fanns i dem, som förde till Honom den lame mannen (v.2). Hans syn tränger genom huden och benen. Bibeln säger, att ”**HERREN ser till hjärtat**”¹. Ingenting händer här på jorden utan att Gud skulle veta det. Det går inte att bedra Herren. Han ser inte endast våra tankar utan också hjärtats verkliga tillstånd: finns det tro eller inte i hjärtat. Gud ser och vet allt. Det är en stor tröst för oss kristna, att vår Gud och Frälsare är Allvetande. Han vet allt och har kontroll över allt. För en kristen, som är iklädd Kristus och Hans rättfärdighet genom tron är Guds allvetande och allestansnärvarande en trygghet. När vi har en sådan Gud som vår Gud, då kan vi med aposteln göra denna retoriska frågan: ”**Är Gud för oss, vem kan då vara emot oss?**”²

Jesus såg de skriftlärdas tankar (v.4). Ja, Gud ser inte endast de troendes tankar och hjärtan, utan alla människors! Även de icke troende och otrogna står nakna framför den levande Guden. På grund av Guds nåd och kärlek har Gud givit dem denna nådetiden ”**eftersom han inte vill att någon skall gå förlorad utan att alla skall få tid att omvända sig.**”³ Men denna tiden kommer snart ta slut. Jesus såg de skriftlärdas onda tankar (v.4). De trodde inte att Jesus var Guds Son, men även deras synder var lagda på Guds Lamm, Livets Furste, som nu stod framför dem. Jesus ville med Sina ord och handlande kalla också dem till bättring. Det är ju bara genom tron på Honom som man blir frälst och deltagare av det eviga livet. Dom som tillbakavisar Honom som deras Frälsare kommer i alla fall inte undan Honom som allas Domare!

Om det nu finns någon som hör denna predikan eller läser den och tänker: *’O, jag har gjort så hemska saker och mina tankar har varit så fruktansvärda att man inte ens kan yttra dem!’* så må du veta, att—ja—Gud vet dina gärningar och känner dina tankar. Men har Han förintat dig? Nej! Han vet att du—som vi alla andra—är en syndare, och Han vill inte att vi ska gå för evigt förlorade! Det finns hopp även för ’dagens skriftlärda’, dem som har trott sig vara så lärda och kunniga att har vågat kritisera Guds ord—det vill säga, har vågat i sin dumhet resa sig emot den levande Guden. Genom ånger och tro finns förlåtelsen tillgänglig för alla! Men vi måste säga, att liberalteologin är ytters farlig. Den kan förhärda en människas hjärta så att det inte finns någon väg ut från en sådan förhärkelse. Man ska inte leka med Guds ord, utan tro den som det är till oss given. Gud vet och ser allt! Försöket att urvattna Bibeln påverkar inte sanningen: Guds ord består! Gud försvinner inte med att man tänker att det finns ingen Gud. Ja, Han finns och alla ska en dag stå framför Honom.

---

¹ 1 Sam 16:7b.

² Rom 8:31.

³ 2 Petr 3:9.

2. Dina synder är förlåtna!

Jesus ”sade till den lame: ”**Var vid gott mod, mitt barn. Dina synder är förlåtna.**” (v.2b) Den lame kunde inte komma till Jesus av sig själv. Han blev buren dit av sina fyra vänner. De visste, att Jesus hade botat många. De visste, att Jesus hade goda tankar och en vänlig hjärta. Nu, efter all möda hade de fått honom framför Jesus. Istället för att bota den lame på en gång proklamerade Jesus syndernas förlåtelse för honom. Jesus tog itu med själva problemet: synden. Det betyder inte, att denna mannen var lam på grund av någon eller några specifika synder han hade gjort. Vad gjorde den lame för att få syndernas förlåtelse? Ingenting! Man kan ju inte göra någonting för att förtjäna syndernas förlåtelse. Egentligen är det bara Gud som kan förlåta och Bibeln säger: **”utan att blod utgjuts ges ingen förlåtelse.”**⁴ Så var det på Gamla testamentets tid med alla de blodiga offren som slaktades för förlåtelsen, men även deras kraft grundade egentligen på Jesu blod! De hänsyftade på det blodet som ger världen liv: blodet som rann från Guds Lamm på Golgatas kors!

När de skriftlärda anklagade Jesus i deras tankar om hädelse (v.3), hade de fel. De hade rätt, att det är bara Gud som kan förlåta synderna, men Jesus är Gud. Han är Guds Son. **”Vilket är lättast att säga: Dina synder är förlåtna, eller att säga: Stig upp och gå?”** (v.5) frågade Jesus skriftlärda. Syndernas förlåtelse här är inte bara att förlåta en enskild synd begått emot en enskild person, utan en fullständig förlåtelse, vilken bara Gud kan ge. All synd och orättfärdighet är synd mot Gud. Det är en angrepp mot Hans helighet och majestät. Även de synder som vi gör emot varandra behövs förlåtelse från Gud! Om man slår, talar illa eller bara nervärderar en person skapad av Gud är synden samtidigt som det är emot en människa emot själva Guden! **”Det är mot dig jag har syndat och gjort det som är ont i dina ögon”**⁵, säger David när han ångrade äktenskapsbrottet med Bat-Seba och mordet av hennes man, Uria⁶. Alltså, endast Gud har rättigheten att förlåta alla synder. Och det var det som Jesus här gjorde. Han försäkrade den lame om syndernas förlåtelse och genom den hade Han grund att säga till honom: **”Var vid gott mod”**. Att förlåta synder och göra en lam frisk, är båda för en människa lika svåra—omöjliga—uppgifter. **”Men ni skall veta att Människosonen har makt här på jorden att förlåta synder”**, (v.6a) sade Jesus och fortsatte: **”Stig upp, ta din bädd och gå hem!”** (v.6b) De skriftlärda och hela världen hör här, att Jesus liknar sig själv med Människosonen. Människosonen var en av de gammaltestamentliga titlarna för Messias, alltså gör Jesus helt klart här för åhörarna att Han är Messias och att Han har auktoriteten att förlåta synder. Den lames synderna var redan förlåtna. Hans botande var en bekräftelse av Jesus för de som såg och hörde honom, **”att Människosonen har makt här på jorden att förlåta synder”**. Den lame själv visste detta redan i sin samvete!

Synden kom in i människornas värld här på jorden. Det var här på jorden som Jesus Kristus, tog världens synder på sig och försonade Gud med världen. Det var här på jorden som Gud tog bort synderna. Syndernas förlåtelse ska också tros här på jorden. Efter detta livet finns bara domen till det eviga livet eller den eviga förbannelsen. Det blir ingen skärseld eller annan möjlighet i den kommande världen. Människosonen har här på jorden makten att förlåta synder. Han lämnade makten att förlåta eller undanhålla syndernas förlåtelse till Sin Kyrka, till de troende här på jorden, när Han gav Kyrkan den så kallade nycklamakten. Jesus sade till de troende efter Sin uppståndelse: **”Tag emot den helige Ande! Om ni förlåter någon hans synder så är de förlåtna, och om ni binder någon i hans synder så är han bunden.”**⁷ Människosonen förlåter synderna genom evangeliet här på jorden.

---

⁴ Hebr 9:22.

⁵ Ps 51:6.

⁶ 2 Sam 11.

⁷ Joh 20:22-23.

Här kan vara på plats att omnämna den privata bikten, vilken värderades högt av de lutherska reformatorerna. Denna bikt sker inför pastorn eller en broder (eller syster): *"När vi har något särskild på vår hjärtan, som plågar samvetet och inte ger oss frid, och när vi märker oss vara i tron för svaga, då får vi jämra oss allt detta framför någon broder, på den stunden eller så ofta vi vill, för att få råd, tröst och uppmuntring. Denna biktens art är inte given för oss som en befallning [...] utan den har blivit given för oss för att brukas fritt, i enlighet därmed som var och en den behöver i sin nöd. Detta härleder sig på den instiftelsen, med vilken Kristus själv satte avlösningens ord i de kristnas mun och befallde frigöra oss från synderna. Var som helst finns en som känner sina synder och efter tröst längtande hjärta, den får en fast fristad, när den hittar Guds ord och hör, att Gud själv genom en människas mun befriar henne från hennes synder och förkunnar henne fri."*⁸ Denna bikt har kanske inte varit så använt i dagens lutherska bekännelsekyrkor, men jag vill att ni ska veta att den finns fortfarande hos oss. Om synden tynger och det känns som att samvetet anklagar och det är svårt att tro förlåtelsen över någon specifik synd, då kan ni komma till mig eller någon broder eller syster som ni har sådan tillit att de inte sprider sakerna, och få höra avlösningens ord. Ingen ska tänka att han eller hon har syndat så mycket att det finns ingen förlåtelse. Alla synderna är förlåtna! Det får du tro här och nu. Det är ju denna totala syndaförlåtelsen som vi förkunnar i våra församlingar till alla som vill det höra. I gudstjänstens allmänna bikt får vi höra: *Dina synder är förlåtna!* I den heliga nattvardens sakrament får vi höra: *Dina synder är förlåtna!* Och låt oss denna glädjebudskapen få prägla också vår gemensam umgänge och vara redo att med glädje hjälpa dem som känner synden tynga, med att påminna om vår käre Frälsare och vara redo att använda himmelrikets nycklarna för att förlåta dom som bekänner sina synder och vill tro på förlåtelsen! Och det som är sagt i bikten ska också stanna där och inte spridas. Gud kommer inte ihåg förlåtna synder och det ska vi inte heller göra—må de gälla mina egna eller någon annans synder!

Avslutning

Den lames—som alla människors—största problem var synden, men det har ett lyckligt svar i Jesus Kristus. Jesus har också bevisat att Han verkligen har auktoritet att förlåta: Han botade den lame, Han visade genom Sina underverk att Han var sänd av Gud. Det slutgiltiga och mest klara beviset på att Gud har förlåtit alla våra synder har vi i Kristi tomma grav! Med att uppväcka Jesus från de döda har Gud visat, att försoningen har verkligen tagit plats på Kristi kors. I Hans död och uppståndelse förkunnas hela världens rättfärdiggörelse och syndernas förlåtelse! Allt är färdigt. Vi får ta emot det eviga livet i Kristus genom tron på Honom! Må Gud välsigna oss och bevara oss i denna saliggörande tro tills vi ser Honom ansikte mot ansikte, och låt oss bära varandra i bönen till Jesus som den lames vänner bar honom till Jesus och låt oss även bära dom som ännu inte tror på Jesus till Honom i bönen och vägleda dem för att möta Jesus i evangeliets förkunnelse! Var vid gott mod, ty dina synder är förlåtna!

*Amen.*⁹

den 21 oktober 2006
Jan-Erik Tiri

---

⁸ Översatt av JET från Iso katekismus: Kehotus ripittäytyä. (Evankelis-luterilaisen kirkon tunnustuskirjat. Helsinki: SLEY, 1990. s. 421.)

⁹ 1829 ord.